

Sprawa C-514/19

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data wpływu:

8 lipca 2019 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Conseil d'État (Francja)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

28 czerwca 2019 r.

Strona skarżąca:

Union des industries de la protection des plantes

Strona przeciwna:

Premier ministre

Ministre de la transition écologique et solidaire

Ministre des Solidarités et de la Santé

Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

Agence nationale de sécurité sanitaire de l'alimentation, de l'environnement et du travail

Interwenienci:

Association Générations futures

Union nationale de l'apiculture française (UNAF)

Syndicat national de l'apiculture

CONSEIL D'ÉTAT

[...]

[...]

REPUBLIKA FRANCUSKA

W IMIENIU NARODU FRANCUSKIEGO

UNION DES INDUSTRIES DE LA
PROTECTION DES PLANTES

[...]

Posiedzenie w dniu 29 maja 2019 r.

Ogłoszenie w dniu 28 czerwca 2019 r.

Mając na względzie opisane poniżej postępowanie:

W skardze i czterech kolejnych pismach, zarejestrowanych odpowiednio w dniach 1 października 2018 r., 12 i 13 marca oraz 24 maja 2019 r. [...], Union des industries de la protection des plantes [francuska organizacja zawodowa zrzeszająca przedsiębiorstwa wprowadzające do obrotu środki ochrony roślin] wnosi do Conseil d'État [rady stanu, Francja] o:

- 1) stwierdzenie nieważności décret n° 2018–675 du 30 juillet 2018 relatif à la définition des substances actives de la famille des néonicotinoïdes présentes dans les produits phytopharmaceutiques [dekretu nr 2018–675 z dnia 30 lipca 2018 r. w sprawie definicji substancji czynnych z rodziny neonikotynoidów występujących w środkach ochrony roślin] ze względu na nadużycie władzy;
- 2) [...] [wniosek dotyczący kosztów]

Podnosi ona, że:

ustanawiając ogólny i bezwzględny zakaz stosowania środków ochrony roślin zawierających jeden z pięciu neonikotynoidów wymienionych w zaskarżonym dekrete, art. L. 253–8 code rural et de la pêche maritime [kodeksu rolnictwa i rybołówstwa morskiego] oraz zaskarżony dekret, przyjęty na podstawie tego przepisu, naruszają art. 4–20 rozporządzenia nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r., a także [Or. 2] odpowiednie rozporządzenia dotyczące zatwierdzania powyższych substancji, które powierzają Komisji Europejskiej wyłączne uprawnienie do zatwierdzenia bądź niezatwierdzenia stosowania takich środków;

- ustanawiając ogólny i bezwzględny zakaz stosowania środków ochrony roślin zawierających jeden z pięciu neonikotynoidów wymienionych w zaskarżonym dekrete, art. L. 253–8 code rural et de la pêche maritime [kodeksu rolnictwa i rybołówstwa morskiego] oraz zaskarżony dekret, przyjęty na podstawie tego przepisu, naruszają art. 36, 50 i 44 rozporządzenia nr [1107]/2009;
- zaskarżony dekret narusza art. 69 i 70 rozporządzenia nr 1107/2009, dotyczące nadzwyczajnych środków tymczasowych i ochronnych, które mogą być

przyjmowane przez państwa członkowskie celem zakazania lub ograniczenia stosowania danej substancji czynnej lub środka ochrony roślin;

- wprowadzając zakaz stosowania nasion zaprawionych środkami ochrony roślin zawierającymi jedną z pięciu substancji wymienionych w zaskarżonym dekrete, ów dekret narusza art. 49 rozporządzenia nr 1107/2009 z uwagi na to, że środki ochrony roślin zawierające tiaklopyrd są dopuszczone do obrotu w co najmniej jednym państwie członkowskim Unii Europejskiej.

[...] *Ministre de la transition écologique et solidaire* [minister ds. przemian ekologicznych i solidarnościowych, Francja] wnosi o oddalenie skargi. Twierdzi on, że zarzuty podniesione przez organizację skarżącą są bezzasadne.

[...] [wyjaśnienie dotyczące kwestii proceduralnych]

[...] W odpowiedzi na trzy środki dowodowe *Agence nationale de sécurité sanitaire de l'alimentation, de l'environnement et du travail* [krajowa agencja ds. bezpieczeństwa sanitarnego żywności, środowiska i pracy, Francja] przedstawiła uwagi [...].

[...] *Association générations futures* [stowarzyszenie na rzecz zrównoważonego rolnictwa, interwenient w postępowaniu] wnosi do *Conseil d'État* [rady stanu] o oddalenie skargi złożonej przez *Union des industries de la protection des plantes* z tych samych przyczyn co przyczyny wskazane przez *ministre de la transition écologique et solidaire* [ministra ds. przemian ekologicznych i solidarnościowych].

[...] *Union nationale de l'apiculture française* [krajowe stowarzyszenie francuskich pszczelarzy, interwenient w postępowaniu] wnosi do *Conseil d'État* [rady stanu] o oddalenie skargi złożonej przez *Union des industries de la protection des plantes* z tych samych przyczyn co przyczyny przedstawione przez *ministre de la transition écologique et solidaire* [ministra ds. przemian ekologicznych i solidarnościowych].

[...] *Syndicat national de l'apiculture* [krajowy związek pszczelarstwa, interwenient w postępowaniu] wnosi do *Conseil d'État* [rady stanu] o oddalenie skargi złożonej przez *Union des industries de la protection des plantes* z tych samych przyczyn co przyczyny przedstawione przez *ministre de la transition écologique et solidaire* [ministra ds. przemian ekologicznych i solidarnościowych]. Podnosi ponadto, że zakaz jest uzasadniony względami dotyczącymi środków nadzwyczajnych, o których mowa w art. 71 rozporządzenia.
[Or. 3]

[...] [wzmianka dotycząca procedury]

Uwzględniając:

- traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 267;

- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r.
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 485/2013 z dnia 24 maja 2013 r.
- rozporządzenie Komisji (UE) nr 2015/408 z dnia 11 marca 2015 r.
- rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 2018/113 z dnia 24 stycznia 2018 r.;
- rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 2018/524 z dnia 2 marca 2018 r.;
- rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 2018/783 z dnia 29 maja 2018 r.;
- rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 2018/784 z dnia 29 maja 2018 r.;
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2018/785 z dnia 29 maja 2018 r.
- dyrektywę (UE) 2015/1535 z dnia 9 września 2015 r.;
- code de la santé publique [kodeks zdrowia publicznego];
- code rural et de la pêche maritime [kodeks rolnictwa i rybołówstwa morskiego];
- loi n° 2016–1087 du 8 août 2016 [ustawę nr 2016–1087 z dnia 8 sierpnia 2016 r.];
- code de justice administrative [kodeks postępowania przed sądami administracyjnymi];

[...] [wzmianki dotyczące procedury]

Mając na uwadze, co następuje: **[Or. 4]**

- 1 Zgodnie z art. L. 253–8 ust. II code rural et de la pêche maritime [kodeksu rolnictwa i rybołówstwa morskiego], w brzmieniu wprowadzonym przez art. 125 loi du 8 août 2016 pour la reconquête de la biodiversité, de la nature et des paysages [ustawy z dnia 8 sierpnia 2016 r. dotyczącej odnowy różnorodności biologicznej, przyrody i krajobrazów], „*Stosowanie środków ochrony roślin zawierających co najmniej jedną substancję czynną z rodziny neonikotynoidów, jak również nasion zaprawionych tymi środkami jest zakazane, począwszy od dnia 1 września 2018 r. (...). Odstępstwa od zakazu, o którym mowa w akapitach pierwszym i drugim niniejszego ust. II, mogą zostać wprowadzone do dnia 1 lipca 2020 r. rozporządzeniem wydanym wspólnie przez ministrów do spraw rolnictwa, środowiska i zdrowia. / Rozporządzenie, o którym mowa w akapicie trzecim niniejszego ust. II, wydaje się na podstawie bilansu opracowanego przez Agence nationale de sécurité sanitaire de l'alimentation, de l'environnement et du travail*

[krajową agencję ds. bezpieczeństwa sanitarnego żywności, środowiska i pracy], *zestawiającego korzyści i ryzyko związane ze stosowaniem środków ochrony roślin uznanych za zatwierdzone we Francji z korzyściami i ryzykiem związanymi ze stosowaniem produktów zastępczych lub z alternatywnymi dostępnymi metodami. / Wspomniany bilans dotyczy wpływu na środowisko, w szczególności na zapylacze, zdrowie publiczne oraz działalność rolniczą. Zostaje on opublikowany zgodnie z zasadami wynikającymi z art. L. 1313–1 ostatni akapit code de la santé publique [kodeksu zdrowia publicznego]*”. Dekret nr 2018–675, który przyjęto na podstawie wspomnianego art. L. 253–8 ust. II code rural et de la pêche maritime [kodeksu rolnictwa i rybołówstwa morskiego], wprowadził do tego kodeksu art. D. 253–46–1, zgodnie z którym: „Substancjami z rodziny neonikotynoidów, o których mowa w art. L. 253–8 są: Acetamipryd; / Klotianidyna; / Imidachlopryd; / Tiaklopryd; / Tiametoksam”.

- 2 Union des industries de la protection des plantes wnosi o stwierdzenie nieważności wspomnianego dekretu ze względu na nadużycie władzy. Podnosi ona w szczególności [...], że art. L. 253–8 ust. II code rural et de la pêche maritime [kodeksu rolnictwa i rybołówstwa morskiego], dla wykonania którego przyjęto zaskarżony dekret, narusza przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającego dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG.
- 3 [...] [wyjaśnienie dotyczące wniosków o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze interwenientów]
- 4 Zgodnie z art. 4 rozporządzenia nr 1107/2009: „1. Substancja czynna zatwierdzana jest zgodnie z załącznikiem II, jeśli w świetle aktualnej wiedzy naukowej i technicznej można oczekiwać, że przy uwzględnieniu kryteriów zatwierdzania określonych w pkt 2 i 3 tego załącznika środki ochrony roślin zawierające tę substancję czynną spełniają wymogi przewidziane w ust. 2 i 3. (...)”. Zgodnie z art. 6 wspomnianego rozporządzenia: „Zatwierdzenie może podlegać warunkom i ograniczeniom obejmującym: (...) h) wyznaczenie obszarów, na których stosowanie środków ochrony roślin, w tym środków ochrony roślin stosowanych doglebowo, zawierających substancję czynną może nie być dozwolone lub na których stosowanie takich środków może być dozwolone w szczególnych warunkach; i) potrzebę nałożenia środków ograniczających ryzyko i obowiązku monitorowania po zastosowaniu; j) wszelkie inne warunki szczególne, wynikające z oceny informacji udostępnionych w kontekście niniejszego rozporządzenia”. Zgodnie z art. 13 tego rozporządzenia: „W terminie sześciu miesięcy od otrzymania stanowiska od Urzędu Komisja przedstawia komitetowi, o którym mowa w art. 79 ust. 1, sprawozdanie, zwane »sprawozdaniem z przeglądu«, oraz projekt rozporządzenia, uwzględniając projekt [Or. 5] sprawozdania z oceny przygotowany przez państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy oraz stanowisko Urzędu. (...) 2. Na podstawie sprawozdania z przeglądu, innych czynników związanych z rozpatrywaną kwestią oraz zasady ostrożności, w przypadku gdy mają zastosowanie warunki określone

w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, przyjęte zostaje – zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 79 ust. 3 – rozporządzenie, które przewiduje, że: a) substancja czynna zostaje zatwierdzona, z zastrzeżeniem warunków i ograniczeń, o których mowa w art. 6, w stosownych przypadkach; b) substancja czynna nie zostaje zatwierdzona; lub c) warunki zatwierdzenia ulegają zmianie (...) 4. Zatwierdzone substancje czynne zostają włączone do rozporządzenia, o którym mowa w art. 78 ust. 3, zawierającego wykaz zatwierdzonych substancji czynnych (...)”. Zgodnie z art. 21 wspomnianego rozporządzenia: „1. Komisja może w każdej chwili dokonać przeglądu zatwierdzenia substancji czynnej. Bierze pod uwagę wniosek państwa członkowskiego o przegląd zatwierdzenia substancji czynnej – w świetle nowej wiedzy naukowej i technicznej oraz danych z monitorowania – w tym w przypadku, gdy z przeglądu zatwierdzeń zgodnie z art. 44 ust. 1 wynika, że realizacja celów ustanowionych zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) i lit. b) ppkt (i) oraz z art. 7 ust. 2 i 3 dyrektywy 2000/60/WE jest zagrożona. W przypadku gdy w świetle najnowszej wiedzy naukowej i technicznej Komisja uzna, że istnieją powody, aby uważać, iż dana substancja przestała spełniać kryteria zatwierdzenia przewidziane w art. 4, lub nie zostały dostarczone dalsze informacje wymagane zgodnie z art. 6 lit. f), informuje o tym państwa członkowskie, Urząd i producenta substancji czynnej, wyznaczając producentowi termin na przedstawienie swoich uwag”.

- 5 Zgodnie z art. 69 tego rozporządzenia, który jest zawarty w jego rozdziale IX i dotyczy środków nadzwyczajnych: „W przypadku gdy jest oczywiste, że zatwierdzona substancja czynna, sejfner, synergetyk lub składnik obojętny lub środek ochrony roślin, który uzyskał zezwolenie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, może stanowić poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi lub zwierząt lub dla środowiska, i zagrożenia takiego nie można opanować w stopniu zadowalającym środkami podejmowanymi przez dane państwo(-a) członkowskie, natychmiast podejmowane są środki mające na celu ograniczenie lub zakaz stosowania lub sprzedaży takiej substancji lub środka, zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 79 ust. 3, z inicjatywy własnej Komisji lub na wniosek państwa członkowskiego (...)”. Zgodnie z art. 70 rozporządzenia: „W drodze odstępstwa od art. 69 Komisja może w przypadkach wymagających natychmiastowego działania przyjąć tymczasowe środki nadzwyczajne po konsultacji z państwem członkowskim lub państwami członkowskimi, których to dotyczy, i poinformowaniu o tym pozostałych państw członkowskich”. Zgodnie z art. 71 rozporządzenia: „1. W przypadku gdy państwo członkowskie oficjalnie poinformuje Komisję o potrzebie podjęcia środków nadzwyczajnych oraz jeżeli nie zostały podjęte działania zgodnie z art. 69 lub 70, państwo członkowskie może przyjąć przejściowe środki ochronne. W takim przypadku natychmiast informuje o tym pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję. 2. W terminie 30 dni roboczych Komisja przedstawia sprawę komitetowi, o którym mowa w art. 79 ust. 1, zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 79 ust. 3, w celu przedłużenia, zmiany lub uchylecia przejściowego krajowego środka ochronnego. 3. Państwo członkowskie może utrzymać przejściowe krajowe środki ochronne do czasu przyjęcia środków wspólnotowych”.

- 6 Z powyższych przepisów wynika, że procedura zatwierdzenia substancji czynnej jest przeprowadzana na poziomie Unii Europejskiej i kończy się przyjęciem przez Komisję Europejską aktu przewidującego zatwierdzenie bądź niezatwierdzenie substancji, z uwzględnieniem – w razie potrzeby – ewentualnych ograniczeń w jej stosowaniu. Komisja Europejska może jednak w każdym czasie dokonać, w szczególności na wniosek państwa członkowskiego, [Or. 6] przeglądu zatwierdzenia substancji czynnej w świetle nowej wiedzy naukowej i technicznej oraz danych uzyskanych w ramach kontroli tej substancji. Ponadto chociaż państwo członkowskie może podjąć w nadzwyczajnych przypadkach przejściowe środki ochronne pozwalające na ograniczenie stosowania substancji czynnej na podstawie art. 71 rozporządzenia nr 1107/2009, to jednak działanie takie jest możliwe wyłącznie pod warunkiem, że Komisja zostanie uprzednio poinformowana o konieczności podjęcia środków nadzwyczajnych i nie podejmie działania w wyniku takiego zgłoszenia.
- 7 Z akt sprawy wynika, że Komisja Europejska, działając na podstawie rozporządzenia nr 1107/2009, ograniczyła stosowanie klotianidyny, imidachlopyrydu i tiametoksamu rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 485/2013 z dnia 24 maja 2013 r., a następnie zakazała rozporządzeniami wykonawczymi (UE) nr 2018/783, 2018/784 i 2018/785 z dnia 29 maja 2018 r. stosowania wspomnianych substancji, począwszy od dnia 19 grudnia 2018 r., z wyjątkiem ich stosowania w szklarniach trwałych do uprawy roślin, które pozostają w takich szklarniach w ciągu całego cyklu życia. Ponadto zatwierdzenie tiaklopyrydu zostało przedłużone rozporządzeniami wykonawczymi (UE) nr 2018/524 z dnia 28 marca 2018 r. oraz (UE) nr 2019/168 z dnia 31 stycznia 2019 r. do dnia 30 kwietnia 2020 r., podczas gdy acetamipryd był przedmiotem nowego zatwierdzenia w drodze rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 2018/113 z dnia 24 stycznia 2018 r. na okres piętnastu lat. Zaskarżony dekret zakazuje stosowania środków ochrony roślin zawierających co najmniej jedną z pięciu substancji czynnych z rodziny neonikotynoidów (Acetamipryd; /Klotianidyna; / Imidachlopyryd; / Tiaklopyryd; / Tiametoksam), jak również nasion zaprawionych tymi środkami, podczas gdy wspomniane substancje z rodziny neonikotynoidów w liczbie pięciu są nadal zatwierdzone przez Komisję Europejską, z uwzględnieniem dla trzech spośród nich szczególnych ograniczeń w stosowaniu.
- 8 Zgodnie z art. 5 dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego: „1. Z zastrzeżeniem art. 7 państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji wszelkie projekty przepisów technicznych, z wyjątkiem tych, które w pełni stanowią transpozycję normy międzynarodowej lub europejskiej, w którym to przypadku wystarczająca jest informacja dotycząca odpowiedniej normy; przekazują Komisji także uzasadnienie konieczności przyjęcia takich przepisów technicznych, jeżeli uzasadnienie to nie zostało wyraźnie ujęte w projekcie. (...) W przypadku gdy projekt przepisów technicznych stara się w szczególności ograniczyć obrót lub stosowanie substancji chemicznej,

preparatu lub produktu w interesie zdrowia publicznego, ochrony konsumenta lub środowiska, państwa członkowskie przekazują również streszczenie albo odniesienia [do] wszelkich ważnych danych odnoszących się do danej substancji, preparatu lub produktu oraz do znanych i dostępnych środków zastępczych, gdzie taka informacja może być dostępna, i przekazują informację o przewidywanych skutkach [dla] zdrowi[a] publiczne[go], ochron[y] konsumenta i środowisk[a], wraz z analizą ryzyka, sporządzoną zgodnie z zasadami przewidzianymi w odpowiedniej części sekcji II.3 załącznika XV do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1907/2006. (...) 2. Komisja i państwa członkowskie mogą zgłaszać uwagi państwu członkowskiemu, które przesłało projekt przepisów technicznych; to państwo członkowskie uwzględnia te uwagi tak dalece, jak to możliwe w kolejnych pracach nad projektem przepisów technicznych”. Zgodnie z art. 6 wspomnianej dyrektywy: „1. Państwa członkowskie odraczają przyjęcie projektu przepisów technicznych o trzy miesiące, począwszy od daty otrzymania przez Komisję komunikatu, o którym mowa w art. 5 ust. 1. (...) 3. Z wyłączeniem projektów zasad dotyczących usług [Or. 7] państwa członkowskie odraczają przyjęcie projektu przepisów technicznych o 12 miesięcy, począwszy od daty otrzymania przez Komisję komunikatu, o którym mowa w art. 5 ust. 1 niniejszej dyrektywy, jeżeli w ciągu trzech miesięcy od tej daty Komisja ogłosi zamiar zgłoszenia wniosku lub przyjęcia dyrektywy, rozporządzenia lub decyzji w tej sprawie zgodnie z art. 288 TFUE. (...) 7. Ustępów 1–5 nie stosuje się w przypadkach, gdy: a) z naglących powodów, spowodowanych przez poważne i nieprzewidziane okoliczności odnoszące się do ochrony zdrowia lub bezpieczeństwa publicznego, ochrony zwierząt lub roślin oraz, w stosunku do zasad dotyczących usług, również do porządku publicznego, w szczególności ochrony nieletnich, państwo członkowskie jest zobowiązane przygotować przepisy techniczne w bardzo krótkim czasie, w celu ich natychmiastowego przyjęcia i wprowadzenia w życie bez możliwości jakichkolwiek konsultacji (...)”.

- 9 Po pierwsze, z art. 5 i 6 dyrektywy 2015/1535, które przytoczono powyżej, wynika, że – podobnie jak w przypadku trybu pilnego, o którym mowa w art. 69 i 71 rozporządzenia nr 1107/2009 – państwo członkowskie powinno powiadomić Komisję Europejską i inne państwa członkowskie o okolicznościach dotyczących względów zdrowia publicznego, ochrony konsumentów lub środowiska, które uzasadniają ograniczenia w zakresie wprowadzania do obrotu lub stosowania danej substancji, preparatu lub produktu chemicznego. W sytuacji, gdy Komisja Europejska nie żąda odroczenia terminu przyjęcia zgłoszonego projektu przepisów technicznych, w szczególności kiedy powiadamia ona o swoim zamiarze przedstawienia wniosku dotyczącego dyrektywy, rozporządzenia lub decyzji lub o zamiarze przyjęcia dyrektywy, rozporządzenia lub decyzji zgodnie z art. 6 ust. 3 [dyrektywy 2015/1535], państwo członkowskie może, po upływie trzech miesięcy od daty jego zgłoszenia, ostatecznie przyjąć projekt.
- 10 Po drugie, z art. 69 i 71 rozporządzenia nr 1107/2009 wynika, że jeżeli po oficjalnym poinformowaniu Komisji Europejskiej przez państwo członkowskie o konieczności podjęcia środków nadzwyczajnych mających na celu zakazanie stosowania danego produktu lub substancji czynnej Komisja powstrzymuje się od

podjęcia takich środków, państwo członkowskie może przyjąć tymczasowe środki ochronne aż do czasu uchwalenia przepisów wspólnotowych.

- 11 Z akt sprawy wynika, że w dniu 2 lutego 2017 r. rząd francuski zgłosił Komisji Europejskiej projekt spornego dekretu na podstawie art. 5 akapit czwarty dyrektywy 2015/1535 z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego, a nie na podstawie rozporządzenia nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin. We wspomnianym zgłoszeniu rząd francuski uzasadniał jednak zakaz stosowania środków ochrony roślin zawierających jedną lub kilka substancji z rodziny neonikotynoidów oraz nasion zaprawionych tymi środkami, odwołując się do licznych badań naukowych „wskazujących na znaczący wpływ neonikotynoidów na liczne elementy środowiska, [mianowicie] na organizmy niebędące przedmiotem zwalczania, takie jak pszczoły, makrobezkręgowce czy też ptaki” oraz do badania Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA), w którym „stwierdzono ryzyko dla zdrowia ludzkiego (wpływ na rozwój systemu nerwowego)”. W odpowiedzi z dnia 3 sierpnia 2017 r. na zgłoszenie projektu Komisja, która powołuje się na rozporządzenie nr 1107/2009, oświadcza, że „podziela obawy Francji związane z niektórymi substancjami z rodziny neonikotynoidów oraz z ryzykiem, jakie substancje te stanowią dla pszczół” oraz przypomina, że „EFSA opublikowała wnioski dotyczące wspomnianych trzech substancji, zwracając uwagę na inne możliwe ryzyka i skłaniając tym samym Komisję do rozważenia konieczności wdrożenia innych ograniczeń”. **[Or. 8]**
- 12 Zgodność z prawem zaskarżonego dekretu zależy zatem od ustalenia, czy [...] [treść pierwszego pytania prejudycjalnego]
- 13 [...] [treść drugiego pytania prejudycjalnego]
- 14 [...] [treść trzeciego pytania prejudycjalnego]
- 15 Pytania te rodzą poważne trudności w zakresie wykładni prawa Unii Europejskiej. Należy zatem zadać je Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej i zawiesić postępowanie wszczęte w wyniku skargi wniesionej przez Union des industries de la protection des plantes.

ORZEKA, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1: [...] [postanowienie w przedmiocie interwencji]

Artykuł 2: Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej zostają przedstawione następujące pytania prejudycjalne:

- 1) Czy w przypadku, gdy środek krajowy mający na celu ograniczenie stosowania substancji czynnych zgłoszono formalnie Komisji na podstawie art. 5 dyrektywy **[Or. 9]** 2015/1535/UE z dnia 9 września 2015 r.,

przedstawiając jednak jednocześnie dane, które skłaniają państwo członkowskie do wniosku, że dana substancja może stanowić poważne ryzyko dla zdrowia ludzi lub zwierząt lub dla środowiska oraz że wspomnianemu ryzyku można zapobiec w sposób zadowalający w obecnym stanie prawnym jedynie na podstawie środków przyjętych przez państwo członkowskie, zaś rzezone przedstawienie danych jest na tyle jasne, że Komisja nie może pomylić się, uznając, iż tego zgłoszenia dokonano na podstawie rozporządzenia nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r., Komisja Europejska powinna wówczas uznać, że owego zgłoszenia dokonano w ramach procedury przewidzianej w art. 69 i 71 wspomnianego rozporządzenia i przeprowadzić, w razie potrzeby, dodatkowe czynności dochodzeniowe lub czynności spełniające wymagania wynikające ze wspomnianych przepisów, jak i odpowiadające na obawy wyrażane przez dane państwo członkowskie?

- 2) Przy założeniu, że odpowiedź na wspomniane pytanie będzie twierdząca, czy rozporządzenia wykonawcze nr 2018/783, 2018/784 i 2018/785 z dnia 29 maja 2018 r. zakazujące stosowania substancji: tiametoksam, klotianidyna oraz imidachlopryd, począwszy od dnia 19 grudnia 2018 r. z wyjątkiem ich stosowania w szklarniach trwałych do upraw roślin, które pozostają w takich szklarniach w ciągu całego cyklu życia, powinno się uznać za środki przyjęte w odpowiedzi na wniosek sformułowany przez Francję w dniu 2 lutego 2017 r., zmierzający do wprowadzenia ogólnego zakazu stosowania środków ochrony roślin zawierających co najmniej jedną substancję z rodziny neonikotynoidów oraz nasion zaprawionych tymi środkami?
- 3) W przypadku udzielenia twierdzącej odpowiedzi na ostatnie pytanie – co może uczynić państwo członkowskie, które złożyło wniosek do Komisji, na podstawie art. 69 rozporządzenia nr 1107/2009, o podjęcie środków mających na celu ograniczenie lub zakazanie stosowania środków ochrony roślin zawierających co najmniej jedną substancję z rodziny neonikotynoidów i nasion zaprawionych wspomnianymi środkami, jeżeli Komisja uwzględni wniosek tego państwa jedynie częściowo, ograniczając stosowanie jedynie trzech substancji z rodziny neonikotynoidów, a nie wszystkich?

Artykuł 3: Postępowanie zostaje zawieszona [...]

Artykuł 4: [...] [doręczenie stronom]

[...]